

dal og andre politikere har ført Danmark ud i, så kan vi godt skyde en hvid pind efter alle de der gode formål, som hr. Villy Søvndal synes at vi skal beskæftige os med.

Jeg synes, det er værdifuldt at beskæftige sig med ældres vilkår. Jeg synes, det er meget værdifuldt at finde ud af, hvordan vi afskaffer ventelisterne på sygehusene, men hvis Danmark fortsætter det, som har været en stor del – ja, berettiget en stor del – af debatten i dag, den masseindvandring med de økonomiske følger, med de kulturelle følger, med de værditab i forhold til den danske befolkning på et tidspunkt, så behøver vi slet ikke diskutere alt det, som hr. Villy Søvndal og jeg så gerne vil diskutere, så er der ikke længere grundlag for at diskutere det, så er det andre, der bestemmer, og ikke hr. Villy Søvndal og mig.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Men lad os nu sige, at skrækscenariet bliver virkelighed, at vi får en borgerlig regering støttet af Dansk Folkeparti, hvad sker der så på udlændingeområdet? Der sker det, at man formentlig vil respektere de konventioner, Danmark har undertegnet. Det betyder, at det godt kan være, man kan finde 7, der ikke kan komme ind. Det kan også godt være, man kan finde 10, men der vil stort set komme præcis lige så mange som nu.

Det, fru Pia Kjærsgaard sagde, var, at hvis den udvikling fortsætter, så kan Dansk Folkeparti ingen af de ting, de gerne vil. Det tror jeg er helt rigtigt.

Det betyder, at risikoen ved at stemme på Dansk Folkeparti er følgende: Man får præcis lige så mange indvandrere ind som nu. Det er punkt 1. Punkt 2: Alle de gode ting, Dansk Folkeparti gerne vil på sygehusområdet, på ældreområdet, på børneområdet, i forhold til handicappede osv., kan Dansk Folkeparti ikke. Tak for forbrugerpålysningen.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så får statsministeren ordet. Fru Pia Kjærsgaard har haft ordet to gange. Det var anden ordførerrunde, og man kan ikke komme ind med flere bemærkninger.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med et usædvanligt indslag i debatten, som jeg tror hr. Helge Adam Møller tog fat på, og som indenrigsministeren og ju-

stitsministeren kommenterede på, og det vil jeg også gerne svare meget direkte på.

Indenrigsministeren og justitsministeren har redegjort for fakta, og jeg vil gerne for det første i forlængelse heraf sige følgende, som jeg vist også sagde i min tale forleden: at vi skal sørge for, at krigsforbrydere, der søger tilflugt i Danmark, effektivt strafforfølges. Mennesker, der har forbrudt sig mod menneskeheden og menneskerettighederne, skal stilles til ansvar og retsforfølges.

Hvis det viser sig nødvendigt, er vi rede til at stramme op på lovgivningen om strafforfølgning af krigsforbrydere. Jeg håber ligesom hr. Helge Adam Møller, at vi over tid – men der vil gå noget tid – får en international straffedomstol. Der er forskellige forklaringer på, hvorfor det ikke er sket endnu, men i mellemtiden skal vi være parate til at løfte opgaven så effektivt, vi kan.

Derfor vil jeg også gerne sige, at de seneste forløb, vi har set, ikke er tilfredsstillende. Det skal laves om så hurtigt, det overhovedet er politisk, juridisk og menneskeligt muligt og forsvarligt, og det vil det blive.

Det vil være sådan, at jeg finder, det er absolut nødvendigt, at en sag mod krigsforbrydere eller mistænkte – jeg kan jo lige så lidt som hr. Helge Adam Møller træffe afgørelser i den sag, og det er vi jo enige om – skal domstolene afgøre.

Men uanset dette faktum tror jeg, det skal være sådan, at hvis et menneske kommer til Danmark med den baggrund, der er beskrevet under debatten her i dag, så bør ministeren have besked derom snarest muligt, og samtidig bør de to myndigheder, Udlændingestyrelsen, Justitsministeriet og anklagemyndighederne, politiet, have et meget tættere og meget mere effektivt samarbejde.

Jeg siger det så tydeligt, jeg kan, for jeg vil meget gerne give udtryk for, at dette ikke skal blive en sædvanlig politisk sag imellem os. Ikke fordi jeg ikke vedstår ansvaret, det er slet ikke det, men fordi jeg er fuldstændig overbevist om, at den her opgave kan vi løse og skal vi løse i fællesskab hurtigt og effektivt.

Jeg vil derfor ikke kaste mig ud i forskellige redegørelser for, hvordan det var i 1980'erne. Det tror jeg hr. Helge Adam Møller også er klar over. Diskussionen om tålt ophold er jo en meget, meget gammel sag. Tålt ophold har som begreb været hos os i mange, mange år. Derfor vil jeg slet ikke gøre det til en kastebold, men jeg vil